

COPILUL DOBROGEAN

3-4

ANUL III No. 1

IANUARIE 1937-1938

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
seșia Tulcea și sub conducerea următorului comitet :

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător
EM. IANCULESCU-student
TH. IACOBELLE-fotograf

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Cicerone No. 2 bis—Galați

REDACTIA ȘI AD-ȚIA

N. Damienescu

învățător

Str. Buna-Vestire No. 74 sau șc. No. 1 b.

Abonamentul :

Anual 40 lei

De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Am doi ani!

Te felicit iubită revistă

Noul an 1937

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

Sub steagul Sfânt

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

Un singur drum

Ziua Unirii Românilor

Iarna

Sfințirea bisericii

O inspecție școlară

24 Ianuarie

Căinele nostru

România

Pașania lui Nicușor

24 Ianuarie

Iarna

Scrisoare

Iarna

Cum am petrecut în vacanța Crăciunului

Hazuri

rev. „Copilul Dobrogean“

Buga Aurelia

Mucenica I.

Stănescu Niculaț

Pele P. Paulina

Aliman Teodora

Adam Tudora

Mircea Focșa

Radu I. Elena

Doina Tămășdan

Tudor I. Gheorghe

Jacobini Adrian

Alimon Teodora

Alimon Teodora

Vasile Calcanți

Hurduza Marica

Vizireanu Sorel

din rev. „Economia“

Arnăutu I. Constantin

Adrian Popescu Comisani

Elevii cl. II. pr. Mahmudia

Nicolof. D. Nțicu

Dumitrache Aurelia

Em. Ianculescu

Jocuri, o vorbă bună pentru fiecare.

Tip. «Curierul Tulcei»—Tulcea

Am doi ani!

Am implinit doi ani, iubii prieteni și voi dragule prietene. Acum nu mă mai tem de voi, căci mulți din cei ce m'au citit, au pus din sufletul lor și ei o părticică mică de tot încât, sunt pri-

tena tuturor!

Unii dintre voi mi-ați dat hrană sufletească și alții mi-ați dat hrană materială, bani, cu care am putut ajunge vârsta aceasta!

Un copilăș care are doi ani, e mic și neștiutor, pe câtă vreme o revistă când împlinește doi ani, e mare și știe multe...

De câte ori n'am stat de vorbă cu voi draguți prieteni și pe cât mi-a fost cu puțință v'am ajutat spunându-vă povești, întâmplări, glume, hazuri și în timpul din urmă am scris numai compuneri de-ale voastre, căci socotesc că, dacă oamenii mari au cărți și reviste pentru dânsii și voi iubii copilași să aveți revista voastră, în care să scrieți povești și tot ce credeți că vă interesează pe voi copiii! Aș vrea să fiu cu totul a voastră!

De aceia ascultați și fiți numai ochi și urechi încât să scrieți tot ce vedeți și auziți, apoi trimiteți totul pe adresa: Redacția „Revista Copilul Dobrogean” str. Buna-Vestire Nr. 74 Tulcea, unde întreg materialul se va alege, publicându-se tot ce va fi mai frumos.

Ca încheiere, mulțumesc frumos tuturor pentru sprijinul care mi l-au dat fie cu cuvântul, fie cu fapta, fie cu banul—fără de care o revistă nu poate trăi—și aș fi nespus de fericită ca toți școlarii să vie în jurul meu încât, să pot fi ca o făclie călăuzitoare a școlarilor din acest colț fermecat al țării noastre dragi!

Sănătate și spor la muncă!

„Copilul Dobrogean”

Te felicit iubită revistă.

Ai implinit doi ani decând ai apărut printre noi frumoasă revistă a „Copilului Dobrogean”. Doi ani dearândul ai adus vești frumoase pentru noi școlarii.

Deacea îți doresc viață lungă și fericită, iar colaboratorilor tăi, indemn la mai multă muncă ca să ne aduci tot ca mai înainte, fie iarnă, fie vară, celor ce așteptăm nerăbdători, povești, sfaturi și vorbe bune.

BUGA AURELIA
cl. VIII-a compl. No. 4 I.

Noul an 1937

Cu ziua de 31 Decembrie s'a sfârșit anul 1936.

Nici nu se înoptase bine și colindătorii au început cu urările lor, însoțite de pocnete de biciu, clopoțel și buhaiu. În oraș nu se auzea decât zgomotul acesta. Noi am primit mulți colindători și am ascultat cu plăcere urările lor.

Toți oamenii așteptau cu nerăbdare sosirea Anului Nou.

La 12 noaptea, în seara de ajun, s'au stins toate luminile iar sirenele și fabricile au început să fluere.

Acesta era semnalul de sosire al noului an.

Imediat după aceia am ascultat la radio cuvântul M. S. Regelui Carol II-a, către poporul său.

M. S. Regele a arat la toți Românii, spor la muncă și să fie oricând gata să apere țara.

Eu îmi voi da silința ca în anul acesta să învăț cât mai bine pentru a bucura pe părinți și a mulțumi pe domnul profesor.

MUCENICA I. cl. III-a No. 1

Cum am petrecut vacanța Crăciunului.

De cum au căzut primii fulgi de zăpadă, așteptam cu nerăbdare, vacanța Crăciunului. Și iată că a sosit Moș Crăciun, care întodeauna mi-a adus câte un dar. Anul acesta Moș Crăciun, văzând că m'am făcut mai mare, nu mi-a mai adus jucării, ci un costum de hăi-

nuțe, pentru care îi mulțumesc foarte mult. Și acum să vă spun cum am petrecut vacanța Crăciunului.

În ajunul Crăciunului, am fost cu colindul, iar prima zi, am fost la cinematograful unde am văzut filmul „Cruciadele”. A doua zi și a treia zi și tot restul zilelor până la anul nou, m'am jucat cu prietenii mei. În seara de anul nou, am fost cu plugușorul. De la Anul nou, încoace, am început să-mi pregătesc lecțiile pentru școală. Așa am petrecut vacanța de Crăciun și Anul Nou 1937 și acum din nou la muncă.

STANESCU NICULAI cl. III pr. No. 2 b.—Tulcea

Cum am petrecut vacanța Crăciunului.

După serbarea de Crăciun, de la 20 Decembrie 1936, D-na învățătoare ne-a dat vacanța. După aceasta am plecat cu toți acasă. Când am ajuns acasă, porcul era tăiat și cârnațarul începuse să facă cârnați. Mama făcea curat în casă și se pregătea pentru Crăciun. La Crăciun, toți oamenii taie porci, fiecare cum are, mare sau mic, însă toți își fac obiceiurile pentru sărbători. Cei săraci, care n'au porci, cumpără carne de la piață și tot se pregătesc, așteptând cu nerăbdare Crăciunul: adică sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. La Crăciun, străzile se umpleau de copii, umblând cu Nașterea și cu colindul. Nu puțini colindători au venit și la noi și au plecat foarte veseli și mulțumiți de darurile primite. Cum știm, la Crăciun e cea mai mare bucurie a poporului creștin și mai ales bucuria copiilor. După sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, vine Anul Nou cu Sfântul Vasile. În ajunul anului nou, copiii umblă cu uratul și de Anul Nou cu sorcova. După Anul Nou, vine Boboteaza. La Bobotează e obiceiul ca toți creștinii să meargă la biserică, asistând la Sfânta Slujbă, iar după terminare, în frunte cu Părintele și cu steagurile merg la malul Dunării, unde după sfințirea apei, Părintele aruncă Sfânta Cruce în Dunăre. Anul acesta, au sărit în apă trei băieți ca s'o prindă. În timpul sărbătorilor am petrecut foarte bine, împreună cu părinții și frațiorul meu. Tata ne-a mai cedit câteva cărți cu istorioare frumoase.

După vacanța Crăciunului, în ziua de 8 Ianuarie s'a început școala. La școală, m'am întâlnit iarăși cu colegile mele de clasă și am început a povesti fiecare cum am petrecut sărbătorile.

PELE P. PAULINA, cl. VI a pr. — Chilia-Veche

Cum am petrecut vacanța Crăciunului.

Dupa o mică serbare dată de noi școlarii, am luat vacanța Crăciunului.

Și ce bucurie am simțit când la terminarea serbării, doamna ne-a spus: „Copii, azi luăm vacanță pentru două săptămâni“.

Bucuria aceasta e nerăbdătoare și ea ne face să ne pregătim din vreme; cu stele și minunate cântece, ce se cântă în seara de Crăciun.

Prima grijă a mea, ca și a celorlalți copii, a fost că să-mi învăț lecțiile. Pe urmă am avut și timp de joacă.

Zi, după zi așteptam Crăciunul! Iată-l veni! Vineri dimineața, mă pomenii cu o ceată de copii, care umblau vestind Crăciunul.

Sunt frumoase obiceiurile vechi și deaceia noi nu trebuie să le dam uitării, ci să le respectăm.

Toată ziua ușița nu s'a golit. Li vedeai pe toți plimbându-se încolo și înapoi. Anul nou ne-a sosit cu o larmă de urări pe la ferestre. Plecau unii, veneau alții! Să urăm? Să urăm?

Am ajuns și anul nou, 1937!

Copiii se duc cu sorcova și urează oamenilor: „ani mulți, bucurie și sănătate!“ Să ne ajute Dumnezeu.

La Bobotează, am fost cu toții la Duminică, unde s'a sfințit apa. Ce frumos și bine am petrecut sărbătorile Crăciunului!

Toate acestea imi vor rămâne, ca o amintire din ultimii ani de școală și chiar din toată copilăria mea.

S'au isprăvit sărbătorile, s'a isprăvit și vacanța!

Acum, iată-ne veniți iar la scumpa noastră școală, lângă bunii noștri învățători, colegi și camarazi.

ALIMAN TEODORA cl. VII-a Killa-Veche

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

Noi in vacanță, până la Crăciun ne duceam in fiecare zi, după amiază la școală și făceam repetiții, pentru serbarea Populului de Crăciun.

Când a venit și seara mult așteptată ne-am adunat cu toții la școală. Noi Școlarii ne-am suit pe scene, iar părinții s'au așezat prin bănci.

In mijlocul clasei, era așezat bradul, împodobit cu multe bunătați și lumânările colorate luminau frumos pomul, când era intuneric in clasă.

Când sala clasei era plină de oameni, a început serbarea cu cântece de Crăciun, cântece vitejești și poezii, iar elevii din clasa IV-a au jucat piesa „Noaptea sfântă”.

Când s'a terminat serbarea, domnul învățător și doamna, ne-au împărțit bomboane și jucării de la pom. Mie mi-a dat o brătară și covrigi. După împărțirea darurilor am plecat acasă, iar a doua zi după ce am sărutat mamei și tatei mâna ne-am așezat la masă. După masă, m'am dus și m'am jucat cu colegile mele. La Sf. Vasile am umblat cu sorcoaa, iar la Bobotează am fost la biserică și am luat aghiazmă. Atunci am văzut cum preotul a aruncat crucea in fântână. In celelalte zile am fost la joacă, am învățat lecțiile și am ascultat la radio.

Vineri in 8 Ianuarie am început să umblăm la școală.

Așa am petrecut cu și așa au petrecut și ceilalți școlari din satul meu vacanța Crăciunului.

ADAM TUDORA
cl. III-a pr.—Caraibil

Dacă face puiul aripi, în cuib nu l mai găsești.

Sub steagul Sfânt

*Sub steagul nostru sfânt
Veniți să ne unim
Și'n marele avânt,
Dușmanii să-i biruim.*

*Veniți flăcăi la luptă,
Din fiecare sat.
Veniți că pentru luptă
Domnul v'a lăsat.*

*Sub steagul nostru sfânt
Cu toții s'alergăm.
Hotarele acestui pământ,
In veci să le păstrăm.*

MIRCEA FOCSA
elev—Dobrogostea—Argeș

Cum am petrecut vacanța Crăciunului

După serbarea de Duminică, când am venit, Luni dimineață la școală, n'am mai făcut lecții. A sosit vacanța Crăciunului, ne-a spus Doamna. O bucurie mare ne-a cuprins pe toți. Doamna ne-a spus ce anume să scrim și să citim în vacanță. După aceea, Doamna ne-a trimis acasă. Din zi în zi așteptam Crăciunul. In familie se făceau pregătiri. Tataia a chemat un om de ne-a tăiat porcul. Mamaia făcea curățenie in casă.

Nu trecu mult și sosi și Crăciunul. Numai ce ne-am pomenit în această zi cu cete de copii, umblând dimineața cu „Nașterea“, iar seara colindul, pe la fereastră. Eu îl ascultam și-mi pareau rău ca nu pot merge să colind și eu.

După sărbătorile Nașterii Domnului, a venit Anul Nou. Căruia i se mai zice și Sfântul Vasile. Seara spre Sfântul Vasile, copiii umpleau străzile, mergând pe la case cu plugușorul. Nu puțini au venit și la noi, de ne-au urat la geam. Iar noi, i-am mulțumit cu bani și covrigi. A doua zi de Sf. Vasile, nerăbdătoare, am plecat cu sorcova, vizitând câte-va case din cele mai cunoscute, de unde m'am întors cu ceva gologani. În timpul, până la Bobotează, am avut ocazie să mă dau cu sania pe ghiată. Aproape, în fiecare sărbătoare, am fost la biserică. Terminându-se cu sărbătorile s'a terminat și cu vacanța.

După, aproape trei săptămâni, de vacanța, m'am prezintat din nou la școală, unde am dat iar de colegii mei de clasă.

RADU I. ELENA

cl. III-a Pr.—Chilla-Veche

UN SINGUR DRUM

A fost odată, ca nici odată, a fost odată un drum, un drum lung în a cărui capăt se afla un munte de sticlă, iar muntele avea vârful de cristal, iar pe vârful de cristal strălucia „Lacrima fericirii”, care era un diamant minunat. Această nestimată și-a primit numele acesta pentru că contrar altor diamante, era purpuriu ca bucuria, și fierbinte ca lacrima fericirii.

Un flăcăiș cetind odată, această poveste, își puse în gând să-și însușiască această nestimată. Măicuța lui—cum fac toate mamele din povești—îi puse de drum în traistă afară de-ale mâncării și o pereche de ciubețele de fier. Il petrecu cu lacrimi de durere până în poartă, dorindu-i drum bun.

S'a tot dus, dus nouă zile în șir, până ajunse la o răscruce de drum. Dar nu răscruce obișnuită, căci se făcea Doamne, că toate drumurile din lume își dăduseră întâlnire pe acest loc, iar la capătul fiecăruia strălucia muntele de sticlă, cu vârful de cristal și cu „Lacrima Fericirii”. Văzând toate aceste flăcăul nostru, s'a speriat foarte tare și nu știa cum și pe unde s'o iee

inainte. Se culcă deci să tragă un pui de somn, lăsând hotărârea pe dimineață.

În zori, când se trezi, își frecă ochisorii și văzu că toate drumurile dispăruseră, afară de patru în căror capete nu se mai vedeau munții de sticlă. El crezu apoi, că tot ceea ce a văzut ieri era simplă vedenie. Ce să facă deci? Își aruncă în aer toiagul lui de drum și se va duce într'acolo unde îi va arăta vârful toiagului.

S'a tot dus și pe acest drum nouă zile încheiate, iar muntele de sticlă ce strălucia numai noaptea, se vedea tot așa de departe ca la începutul plecării lui.

În a zecea zi dădu de un sătușor unde își puse pîngele de fier pe ciuboțele la un fierar, mulțumindu-i pentru osteneală și asigurându-l că la întoarcere îi va plăti, dar întâi să caute „Lacrima tericirii“.

Dar fierarul auzind în ce căutare e flăcăul începuse a-l descuraja de a mai cauta nestimata, căci el și întreg satul au voit s'o aibă și neputînd-o avea, s'au stabilit în acest sătuleț.

Dar flăcăiașul nostru nu a voit nici să audă. Și-a luat traista 'n spate și a pornit-o înainte, cu nădejdea în Dumnezeu.

Și s'a dus, s'a tot dus, de nouă ori nouăzeci și nouă de zile și s'a tot gândit că poate fierarul o fi avut dreptate, căci muntele de cristal, tot nu se mai apropia. Și cum se tot gândea el, ce să vezi? Strălucirea diamantului ce se vedea în zare se vesteji. Și totuși porni la drum, dar necăjit și fără voie.

Intr'o seară îi ieși înainte o cucuvea care-i zise:

—Unde, unde flăcăiașule ?

—Merg spre muntele de sticlă—răspunse.

—Nefericite, alergi spre pierire—zise cucuveaua.—bucură-te că te-ai întâlnit cu mine. Muntele de sticlă e opera celor răi cari în așa fel vor să ademenească spre drumul lor cel rău pe cei creduli. Dar nu e încă prea târziu de a te întoarce și a porni pe drumul cel bun, care începe spre stânga între cei trei brazi și a cincea tufă de soc.

Flăcăiașul se uita la facăra ce se vedea așa de departe și ștearsă și se gândea că cucuveaua avea dreptate. Se întoarse deci pe drumul cel bun, iar muntele de sticlă a început a străluci din nou.

S'a tot dus, dus de nouăzeci și nouă de zile pe drumul cel bun, când se întâlni cu un moșneag care-și muia picioarele într'un pârâu.

—Unde te duci viteazul tatii? îl întreabă omul. Flăcăul nu-și crezu urechilor! El să fie oare viteazul? (Căci mă rog Dumneavoastră el a uitat că și în povești omul poate îmbătrâni). La urmă îi spuse moșului toată povestea lui. El a început a râde, că flăcăul a fost așa naiv și a crezut povestea cucuvelei. Dar încă nu-i pierdut nimic. Să se întoarcă până la pricul plop, re-

colo s'o ia la dreapta, iar lângă tufa de smeură va găsi drumul cel adevărat.

Flăcăul îi mulțumi moșului pentru sfat și porni pe lângă tufișul de smeură spre drumul bun. Dar nu făcu decât câțiva pași când îi ieși în drum o stâncuță care îi spuse și ea că a luat drum greșit și pe motivul de-ai arăta drumul cel adevărat îl ademini într'un hățiș de tufe unde-l lasă în voia sorții.

Trecuse de nouă ori nouă ani pe când el a tot colindat prin pădurea cea mare până când putu ieși la lumină de unde a văzut iar piatra „Lacrima Fericirii”. Dar și în aceste drumuri s'au găsit bătrâni și cucuvele cari îi șopteau la ureche că trebuie să ia alt drum. Și așa a tot colindat drum după drum până îi creșcu o barbă mare și albă. Îmbătrânit se simțea tare, tare obosit.

Intr'o zi ajunse la o răscruce cunoscută. Dar acum era prea bătrân să-și mai poată aduce aminte de unde o cunoaște. Era obosit și se culcă deci să doarmă. Seara îl trezi un simțământ neobișnuit. Se sculă, se frecă la ochi și cu inima strânsă se uită în jurul său. Când, ce să vadă?. Toate drumurile se încrucășau aici și la capătul fiecăruia, strălucea muntele de sticlă, pe munte vârful de cristal și pe vârful de cristal lumina „Lacrima Fericirii”.

Omul căruia stătea la răscrucea de unde pornise ca flăcăuș ca să-și caute norocul. Ședea și simțea că va muri, în inimă nu avea mângâiere căci nu-i reușise dorința. Da, trebuia să fie mai tare dar așa, uite că e acolo de unde a pornit. Numai acum știa că poate, la capătul fiecărui drum este ținta și contra tuturor zumzetelor de cucuvea și șopotelor răutăcioase trebui ca drumul pe care pornise să-l străbată până la sfârșit.

Și muri acolo la răscrucea tuturor drumurilor, cu durerea în suflet, iar la capătul drumurilor strălucia fierbinte și purpurie „Lacrima Durerii”

DOINA TĂMAȘDAN, elevă
B-ca Națională—Radauți

Ziua Unirii Românilor

24 Ianuarie e zi sfântă românilor căci ea însemnează unirea tuturor fraților într'un regal măreț. De veacuri, gândul cel mare al tuturor românilor, era uni-

rea lor. Iată că în ziua de 24 Ianuarie 1859, sfânta lor dorință se vede înlăptuită, prin alegerea ca domn a lui Alexandru Ioan Cuza, atât în Muntenia cât și în Moldova. Mai târziu, tot în ziua de 24 Ianuarie 1918 prin înțelepciunea gloriosului rege Ferdinand I și cu jertfele atâtor viteji s'a înlăptuit România Mare de astăzi, ce ne este atât de scumpă. Vai de acei ce vor avea gândul să ne o știrbească, căci noi vom ști s'o apărăm.

TUDOR I. GHEORGHE
Școala primară de aplicație cl. IV-a
Constanța

Iarna.

Au început să cadă primii fulgi de zăpadă, albi și lucioși, ca niște fluturași. Noi copiii atât am așteptat ca să ne și pregătim săniuțele. Pomii ce erau goliți de frunze, azi sunt îmbrăcați în haine albe și par niște pomi de crăciun.

Totul e alb par'c'ar fi un vis. Din loc în loc vezi doar cârduri de ciori negre, care par și mai negre din cauza zăpezii. Pe deal în sus săniuțele sunt în rând par'c'ar fi soldații la instrucție „Cdată pornesc și începe zgomotul lor, alții de bucurie că au pornit, iar alții de spaimă că au căzut și să nu-i ajungă ceilalți din urmă, unii fac câte un om de zăpadă, alții se joacă cu bulgări de zăpadă, în sfârșit totul e vesel și plin de viață.

— IACOBINI ADRIAN —
sc. pr. No. 1 cl. III-a

Desvoltarea gustului de citit în școală, este scopul către care să îndreptăm toată atențiunea noastră.

Sfințirea bisericii.

Cu câtă nerăbdare, am așteptat sfințirea bisericii. Dar nepusa hucurie a și venit. Sâmbătă după masă s'au făcut pregătiri bisericești.

Cu toți oamenii am venit la vapor ca să primim mulțimea de preoți. Venind vaporul, noi ne-am apropiat de mal și stăteam cu ochii ațintiți la vapor. Prima dată a coborât Prea Sfințitul Episcop.

Pe urmă Părintele Protoereu ș. m. d. Intrând în biserică

s'au închinat și apoi au început slujba. Nici nu credeam că suntem în biserică noastră. Parea că-i mai frumoasă, mai veselă, când auzeai așa cântece de mărire. Aceasta a fost Sâmbătă la ora patru. Duminică dimineața toți oamenii s'au adunat la biserică. Atunci a fost și mai frumos.

Preoții și-au schimbat veșmintele și parcă și-au schimbat și glasul. După ce s'a

terminat sfântă slujbă, preotul paroh a început să-și ție cuvântarea cum și când s'a început biserică și cât am suferit. Inchipuiți-vă că un om fără biserică, e ca și un toc fără perită. După preot, a urmat Episcopul care la rândul lui ne-a povățuit cu câteva vorbe bune. După ce s'a terminat cu cuvântarea a urmat hramul bisericesc. La hram era foarte frumos. Toată lumea a vizitat biserică. După vre-o două ceasuri toți preoții au plecat. La plecare a fost tot așa de frumos ca și la venire. Oamenii au cântat mulți ani trăiască. Ce veselie! Deacum înainte, intrăm într'o biserică nouă!

O inspecție școlară.

E cald, soarele dogoritor strălucește pe toată întinderea. Noi am venit la școală ca și'n fiecare zi. Sunând clopoșelul noi am intrat în clasă și ne-am așezat fiecare la locurile noastre. Nu trecu mult și veni doamna care ne spuse: „Copii us-

tâzi are să vină domnul revizor! La fiecare parcă ne-a sărit inima din loc. Dar nu trecu mult și veni și d-l revizor. La început părea că ni-e frică. Dar mai târziu ne-am obișnuit. Din câteva întrebări ne-a ascultat la : cetire, artelească ș. m. d. Fiecare am răspus cum am putut. Unul au răspuns bine, alții rău. Deci fiecare pentru el. Abia am așteptat să ajungem acasă ca să povestim și părinților ce s'a petrecut. Bucurii și laude.

ALIMON TEODORA, cl. VII-a
Chilia-Vnche

24 Ianuarie

24 ianuarie este pentru noi Românii o sărbătoare foarte mare. În această zi, noi sărbătorim unirea Moldovei cu Muntenia. Înainte de anul 1859 Moldova nu

era unită cu Muntenia ca astăzi, ba chiar câteodată se băteau între dânșii. Oamenii cu mintea luminată văzând însă că acest lucru nu e bun, pentru că fiind despărțiți, nu puteau ține piept dușmanilor.

De aceea s'au gândit să unească Moldova cu Muntenia. În anul 1859 la 5 ianuarie, Moldovenii alegea ca domn pe colonelul Alexandru Ion Cuza. Muntenii auzind de aceasta la 24 ianuarie acelaș an, ei alegea ca domn tot pe Alexandru Ion Cuza. Astfel țările erau unite. Turcilor nu le veni de loc bine, pentru că nu mai puteau lua tribut dela două țări. De aceea s'au hotărât să strice unirea. Însă Cuza se duse la Constantinopol și vorbi cu sultanul care-i spusese că lasă țările unite numai cât timp va trăi el. În anul 1918, sub viteazul rege Ferdinand I, Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul, Bucovina și Basarabia s'au unit la patria mamă.

VASILE CALCANDI
cl. IV-a No. 1 b.

Căinele nostru.

Noi avem un câine pe care îl chiamă Codreanu. De mic l-am învățat cu oile. Vreo doi trei ani a fost într'una după oi. Codreanu are părul roșu, e'nalt la statură, cu coada'n vânt cu urechile mari și cu picioarele lungi. Dar într'o zi a fost la oi și a intrat într'o vie,

unde era învățat. Stăpânul viei văzându-l cum rupe buclucii și strugurii trase în el cu pușca încărcată cu sare. Din întâmplare, sarea nimeri în ochii câinelui. El începu să schiaune căci sarea îi scosese ochii. Cum o fi nimerit el, căci a venit acasă. Mama văzându-l că vine dela oi a început să-l go-

nească, însă văzând că-i plin de sânge îl chemă'napoi. Apropiindu-se de el, îl văzu umflat la cap, iar din ochii lui i se scurgeau picături de sânge. Seara, mama ne povesti la toți întâmplarea. Noi am aprins felinarul și ne-am dus să-l vedem. Era tocmai în fundul grădinei. Am strigat la el, nici nu s'a mișcat, am crezut că-i mori. Dar ducându-ne la el, a început să se gudure. O săptămână a stat Codreanu flămând dar încetul cu încetul s'a vindecat. Acum câinele nostru trăiește și-i mai rău ca Lăbuș, alt câine al nostru. Toată ziua stă și latră la poartă, căci e bătrân. Noi însă îl iubim cu toții pentru vrednicia lui.

HURDUZA MARICA cl. VI-a Rachel-Tulcea

România

Tara Românească este mare, bogată și frumoasă. Ea se întinde dela Nistru până la hotarul convențional de apus și dela Dunăre până la hotarul convențional de

miazănoapte. Pământul românesc l-a moștenit dela moșii și strămoși noștri ~~Daci și Romani~~. Ea are munți înalți care sunt acoperiți cu păduri umbroase și câmpia cea mare numită Bărăgan.

Această Țară este inconjurată de mai mulți dușmani care voesc a răpi mai multe ținuturi. Rusia vrea să ne ia Basarabia. Ungurii vrea să ne ia Transilvania. Bulgarii vor să ne ia Silistra și Durostorul din Dobrogea.

Polonii vor să ne ia Bucovina. Deacea suntem datori ca s'o apărăm cu îndârjire precum a apărut-o și strămoșii noștri, ce ne-a lăsat-o moștenire.

VIZIREANU SOREL cl. IV-a pr. No. 1 b.

Pățania lui Nicușor

*Nicușor și Marioara
Al lui badea Busuloc
Deși frați și cam de-o vârstă,
Nu se potrivesc deloc.*

*Marioara e-o fetiță
Econoamă și cuminte,
Strânge bani la pușculiță
Și-are grijă de vestminte.*

*Nicușor, nu: zic, la carte
E destul de silitor,
Dar încolo-i nebrutarie
Și e și chelțuitor.*

*De le dai un ban vreodată,
Ca să-l pună la păstrare,
Fata-l strânge, iar bătăutul
Până seara nu-l mai are.*

*Doamna neațătorii tale
Astăzi supărata joc.
Cine-a spart un geam cu platra?
Niculae Busuloc.*

*De nu pune geamu'ndată,
E eliminat din școală.
In zadar mai plânge acuma,
Pușculița lui e goală.*

*Frică-l este lui sârmanul
C'o să-l mustre rău acasă;
Însă a lui surioară,
Ca să sufere nu-l lasă.*

*Suma necesară ție,
Bucuros ți-o dau acu;
Dar de astăzi înainte,
Să te'nept să strângi și lu.*

Din revista „Economiștii”

24 Ianuarie

Noi Români sărbătorim în ziua de 24 Ianuarie unirea Moldovei cu Muntenia. Aceste țărișoare trebuiau să-și aleagă câte un singur domnitor în anul 1859. În acel an, în ziua de 5 Ianuarie, Moldovenii au ales pe Colonelul Alexandru Ioan Cuza, iar la 24 Ianuarie Muntenii au ales ca domn tot pe Alexandru Ion Cuza. Prin alegerea aceluiaș domnitor în amândouă țările române, s'a făcut unirea pe veci a Moldovei cu Muntenia într'o singură țară numită România.

În anul 1918, 59 de ani mai târziu în urma războiului pentru întregire atât Basarabia cât și Bucovina cu Transilvania Banatul, Țara Crișurilor și Maramureșul s'au unit la patria mamă, formând România Mare.

Deaceia toți Români sărbătoreșc în fieșare an cu mare bucurșie și cinște ziua de 24 Ianuarie.

ARNAUTU I. CONSTANTIN
cl. IV-a No. 1 b.

Iarna.

A trecut anotimpul ploios. Acum suntem în a doua lună a anotimpului de iarnă. Timpul a fost frumos, dar dela 10 Ianuarie a nins aproape neconșent. În țara noastră au mai rămas numai păsările care pot îndura

frigul iernii ca: vrăbiile, ciocârlile, ciorile și altele. Aproape pe toate dârnișurile din orașul nostru se dau copiii cu săniile. Unii se dau cu sănii mai mari, alții cu sănii

mai mici și alții cu boburi. Cele mai însemnate dârnișuri din orașul nostru sunt: str. Babadag, str. Mahmudia, str. Paul Stătescu, str. Traian și alte.

Toate sunt acoperite cu zăpadă. Drumurile s'au înzepezit. Dunărea deasemenea a înghețat, oprind circulația vapoarelor. Este un ger foarte mare. Totuși este frumos și eu mă bucur că pot să mă dau cu sania.

ADRIAN POPESCU COMIȘANI
șc. pr. No. 1 b.

Nene Nicule,

Domnul nostru ne-a povestit despre o frumoasă revistă pe care o aveți la Tulcea. Noi, fiindcă ne plac poveștile, am început să adunăm bani pentru a o cumpăra.

Vă rugăm să ne socotiți abonați la revista „Copilul Dobrogean” și să ne-o trimiteți cât mai curând.

Vă mulțumim și vă ... n din tot sufletul

„Sănătate!”

Elevii străjeri din clasa II primară.—Mahmudia.

N. R. Dragi străjeri, scrisoarea voastră fiind un indemn pentru toți cei ce sunt în jurul acestei reviste, nu pot decât să vă mulțumesc pentru urările voastre „Sănătate”.

Nenea Nicu

Iarna.

de NICOLOF D. NICU

*Iată a 'nceput a ninge
Și fulgii a se prelinge ;
Se așterne omătul,
Inălbind pământul.*

*In depărtare corbii croncănesc
Și păsărele mici ciripesc.
Li-e frig, sormanele:
Au și ele suflețe.*

*Iată copiii ce se joacă,
Sub țurțuri albi de promoroacă,
Și se alung ei prin zăpadă,
Căzând apoi cu toți grămadă*

*A sosit și-această bucurie
De copii mult așteptată.
Și'n noaptea târzie, când fulgii cad alunecând
Am făcut aceste versuri, ce mi-au trecut prin gând*

Cum am petrecut în vacanța Crăciunului

Încă de la începutul lui Decembrie ne saltă inima de bucurie că știm că la data de 25 vin sărbătorile Crăciunului. În aceste sărbători avem vacanța care ține 2 săptămâni, când avem destul timp liber să ne jucăm, dar să și învățăm. Încet, încet, vacanța se strecoară și grija de școală ne cuprinde. Când mai avem 2-3 zile până la școală, uităm de-a mai cere mamei, o bucată de șorici și tremură inima în noi gândindu-ne care să știm mai bine. Când vine ziua de școală ne luăm cărțile în subțioară, și plecăm spre școală unde începem iarăși lecțiile.

DUMITRACHE AURELIA cl. V-a

Hazuri.

Profesorul de istorie : Niculescule, cum îl chema pe tatăl lui Vlad Țepeș ?

Niculescu : Vlad Draculea.

Profesorul : Iar de ce îl chema „Draculea” ?

Elevul : Fiindcă se ținea după oameni ca un drac !

Profesorul : Cine ți-a spus asta ?

Elevul : Am auzit-o și eu.

Profesorul : S'o spui lui Mutu !

Kuzudjoglu Spiru, cl. IV-a No. 1 b.

Haplea filozofând : „Tot mai de folos e luna, că luminează noaptea când e întuneric, pe când soarele, ziua, când e și așa destulă lumină.

Un învâțat mare, de prin America, și care nu era însurat, vroia să fiarbă singur un ou ; pentru aceasta ținea ceasul într'o mână ca să vadă cât timp o să fiarbă oul ; dar el judeca mereu o problemă. La un moment dat el se trezește că ținea în mână oul și pusese ceasul să fiarbă.

Un alt savant, mergânt către universitate, pe drum găsește o piatră interesantă, se apleacă s'o ia și s'o examineze. După o jumătate de oră scoate ceasul, s'a uitat la el și văzând că a întârziat, o ia la fugă, aruncând ceasul și punând în buzunar piatra.

Intr'o școală de negri :

Profesorul : Jac, să-mi spui tu mie, ce e telegrafia fără fir. Dar să explici așa ca să înțeleagă toată lumea. (adică toți elevii)

Jac, buzat și cu părul creț, se ridică și explică :

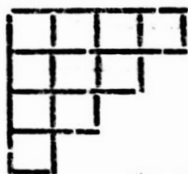
**E foarte simplu. Dacă aș avea un câine lung, foarte lung, cât dela Addis-Abeba la Adua și l-aș călca la Adua pe coadă, el ar lătra la Addis-Abeba. Asta e telegrafia și telegrafia fără fir e tot așa, dar... fără câine !*...*

EM. IANULESCU

Gândește-te și desfeagă și tu un joc:

1) de Stavriana Emilia cl. IV No. 11.

Capitală de țară

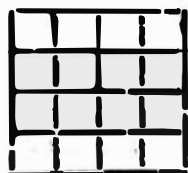
Arată timpul

Pronume

Vocală

De sus în jos la fel.

2) de Calcani Vasile cl. IV No. 1 b.

Om negru

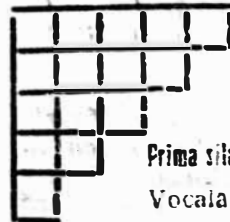
Se pune la tablou

La sfârșitul magaciunii

Îmbrăcămintea la păsări

Vertical la fel

3) de Buga Aurelia cl. VII compl. No. 4 f.

Culoare

Se aude îndepărtare

Îl strângem de la coțeci

Prima silabă a cuvântului „dezi”

Vocală

Șaradă

4) de Rășcanu Z. cl. II Li. P. I.

Prima parte-i afirmare :

Partea doua-i apă stătătoare.

Amândouă adunate

Dau „boală grea” și fără leac !

Șaradă

5) de Buiuca Olga cl. IV. No. 1 f.

Șarada ce vă propun.

În două o descompun :

Prima parte-i o poreclă,

Iar a doua e o „boală”.

Ambele de le uniți,

În orice sat o găsiți.

6) de Garabet Eugeniu cl. II No. 1 b.

Unde stă trenul

Oraș în România

Nume de băiat

Oraș îndemnat din Abisinia.

În sus în jos la fel.

Au deslegat jocurile din No. 10, anul II următorii cititori :

Toate 5 jocuri : Oniță P. Aurel, cl. IV-a Liceul „Pr. Carol” Zeronian Onic cl. IV-a prim. No. 1 b.—Tulcea, Obreja Aurelia, Nicolescu Nicolae cl. I I-a prim., Kleinberg Ilie cl. III-a prim., Stavri Spiru cl. III-a prim.—Isaccea, Singirliu Mimi No. 2 fete, Jordan Hagiul cl. VII-a—Ceamurlia de Sus—Tulcea, Buga Aurelia cl. VII-a compl. No. 4 f., Oniță P. Emil cl. IV-a prim. No. 1 b Stănescu Niculaie cl. III-a prim., No. 2 b.

Au deslegat 4 jocuri : Draganof Vasilica cl. VII-a—Tulcea, Paul Barbăneagră cl. II a prim.—Isaccea.

Răspunsuri la Pagina : „De vorbă cu cititorii”

Elevii : Nicolescu Nicolae, Kleinberg Ilie, Stavri Spiru și Paul Barbăneagră. *De ce nu vroieți să scriți și școala de unde sunteți, d-lor elevi? Sau voieți să rămâneți necunoscuți? Mai trimiteți jocuri. Dar nu uitați că la iscălitura să puneți, acolo într'un colț și localitatea d-stră.*

Eduard Bodrighian. *Dacă ai scrie mai îngrijit, și te-ai gândi mai mult ai face jocuri interesante. Ar trebui să mai întrebi pe cineva care știe cum se face un joc, să te învețe. Și apoi vei putea să faci singur oricât de multe.*

Stoianovici I. Alexe cl. I-a Liceul «Pr. Carol» d-le elev, ași fi curios să știi pentrue nu trimiți jocurile propuse pentru publicare, deslegate de d-ta, la redacție. Și să-ți mai spun eu un secret : jocurile numite de d-ta «Ghicitori» nu suut ghicitori ci șarade! La acele șarade ași dori să le scrii deslegarea, căci pentru una din ele am găsit vre-o 4 nume ce puteau fi.

Cuzudjoglu Spiru. *Faci impresia unul bălat care muncește foarte mult. Mulțumesc pentru «hazurle» trimse. Mai trimite și alte. Așteptăm.*

Elev Topciu D. Dumitru cl. II-a lic. „Petru și Pavel”—Plocești.

Jocul trimis nu prea este bine studiat. De pildă «oa» nu este consoană. Sau «arsel» nu înseamnă chiar „fripsel”. Căci dacă vei spune că priptura din cuptor e arsă, eu ași înțelege că e așa de arsă încât s'a înnegrit. Și prin urmare când tmi vei spune d-ta că al o „arsură” la cuptor se poate să nu se înțelegeă că al o „friptură” la cuptor. Dar, nu cumva jocul e

O vorbă bună pentru fiecare :

făcut de fratele d-tale? Ce spui?... Eu cam așa bănuiesc!

Buluca Olga cl IV-a No. 1 Fete. Jocurile sunt interesante. Mai trimite.

Jordan Hagiul—Ciamurlia de Sus. Am primit șaradele d-tale și vor fi publicate în numărul viitor. Mai trimite.

Voichița Muțiu, elevă cl. II-a șc. No. 1 I.—Tulcea, fraților ei: Nelu, Radu, Șerbănel, și surioarei sale Rodica. Moș Crăciun a primit drăgălașa voastră scrisoare și prin revista „Copilul Dobrogean” vă spun că v'a adus tot ce i-ați cerut. Vă sărută atât pe voi cât și pe cei ce i-au scris.

Elevii: Angelescu Nicolae, Cuzudjoglu Spiru, Burbea Radu Garabet Traian, Bodrighian Eduard, Zeronian Onic, Arvanitopol Cezar, Marcof Cristu, Topciu Virgil, Dincu Ioan și Chircoreanu Eduard șc. No. 1 băieți. Am primit compunerile voastre referitoare la 24 Ianuarie, Foloăsele revistei „Copilul Dobrogean”, M. S. Regele Carol al II-lea, O întâmplare de Crăciun, toate sunt frumoase și arată că v'ați pus la întrecere care să scrieți mai bine, dar vedeți, revista noastră e mică și nu poate publica tot ce trimiteți voi, deaceia am tras la sorț. Afară de aceasta, în numărul de față scriu colegi de-ai voștri și din altă parte, să fim politicoși cu oaspeții noștri!

A. O. T. Izvorul făcător de minuni precum și șaradele sunt frumoase, dar dacă izvorășul făcu minunea și înfrumuseță pe fața împăratului, poate și revista „Copilul Dobrogean” va face minunea să înveți, să scrii mai îngrijit. Nu știi că: Graba strică treaba! Să te vedem! Se vor publica.

Ghețu Lucreția cl. IV-a Ciucurova. Compunerea ta: „O întâmplare din trecutul meu” e frumoasă și va fi publicată când va fi mai cald, în numărul pe Martie, căci cam pe atunci ai făcut baia, pe nevrute, în Dunăre. Trimite și alte compuneri.

În numărul de față sunt compuneri multe și de la alți școlari, afară din cei din Tulcea. Lucrul acesta ne bucură. Luați-vă la întrecere în a face lucruri frumoase și răsplata voastră va fi când vă veți citi numele în revistă, iar a noastră, a celor care conducem „Copilul Dobrogean” va fi că v'am deșteptat gustul la scris și că revista are căutare.

Marcu Emilia elevă cl. IV-a Luncavița. Am primit compunerea ta „Pupăza”. E. bună și se va publica în numerile de mai târziu. Altă ceva mai așteptăm.